

gælder, for saa vidt angaar ham selv. Se iøvrigt Udtalelserne under Nr. 58 i Bilag B. Sp. 4585.

Til § 23.

Bestemmelsen svarer til V. L.'s § 19, dog at den almindelige Forevisningsfrist i alle Tilfælde er sat til 1 Aar. For saa vidt angaar Forskriften i Artiklens sidste Stk. henvises atter til Reglen i § 53 in fine.

Til § 24.

Bestemmelsens 1. Stk. betegner til en vis Grad en Nyordning i Forhold til den hidtil gældende Bestemmelse i V. L.'s § 21; medens der nemlig efter dennes 1. Stk. altid tilkommer Trassaten en Betænkningstid af 24 Timer til at overveje, om han vil acceptere eller ikke, maa efter den nye Ordning Trassaten forlange, at Vekslen paany skal forevises ham Dagen efter den første Forevisning. For at denne Ordning ikke skal skabe Vanskeligheder ved Vekselseggesen, er det dog tilføjet, at en Indsigelse gaaende ud paa, at et saadant Forlangende ikke er efterkommet, ikke skal kunne gøres gældende, medmindre Forlangendet er omtalt i Protesten. Se desuden med Hensyn til Protestfristen Reglen i § 44, 2. Stk. Bestemmelsen i Paragraffens 2. Stk. indeholder vist nok kun en udtrykkelig Udtalelse af, hvad der ogsaa hidtil hos os har maattet anses for gældende, se iøvrigt Udtalelserne under Nr. 61 i Bilag B. Sp. 4585 samt Forhandlingerne i Haag 1912 Actes I 1912. Side 84.

Til § 25.

Reglerne stemmer i det væsentlige med Forskrifterne i V. L.'s § 21, 2. Stk. og § 19, 1. Stk. i Slutningen.

Til § 26.

Bestemmelsen i Paragraffens 1. Stk. er overensstemmende med V. L.'s § 22, 1. Pkt. Paragraffens 2. Stk. svarer til 2. Pkt. i V. L.'s § 22, men der er dog gjort den Lempelse heri, at tilføjede Indskrænkninger eller Vilkaar ikke anses som uskrevne, men bevirker, at Accept (i Forhold til Trassent og tidligere Endossenter) anses for nægtet, medens Acceptanten selv bliver forpligtet overensstemmende med Indholdet af sin Accept (tenu dans les termes de son acceptation), saaledes at det maa være overladt til Indehaveren at afgøre, om han

vil benytte sin Adgang til Regres for manglende Accept, jfr. § 43 Nr. 1, eller han vil kræve Acceptanten for Betalingen i Overensstemmelse med Acceptens Lydende. Dette Krav imod Acceptanten maa antages at være et Krav, der skal behandles efter Reglerne i Retsplejelovens Kapitel 41, men hvor stor en praktisk Betydning dette vil faa, maa jo i nogen Grad afhænge af de i Accepten tagne Forbehold.

Til § 27.

Bestemmelsen svarer for 1. Stk. Vedkommende i det væsentlige til V. L.'s § 24. I Paragraffens 2. Stk. er tilføjet en Bestemmelse om, at Trassaten efter en ikke-domicilieret Veksel i sin Accept kan angive, hvor paa Betalingsstedet Betalingen skal kræves, se iøvrigt det under Nr. 68 i Bilag B. Sp. 4587 udtalte.

Til § 28.

Bestemmelsen stemmer med V. L.'s § 23, kun er Sætningen om, at Acceptanten ikke har Veksletret mod Trassenten udeladt som overflødig.

Paragraffens 2. Stk. træder i Stedet for Reglen i V. L. § 36, 1. Pkt., se iøvrigt Forhandlingerne i Haag 1912 Actes I. 1912 Side 85. Bestemmelsen medfører i Forhold til hidtil gældende Ret, jfr. V. L. § 36 smh. med §§ 50—52, se Aubert, Den nordiske Veksletret, Kjøbenhavn 1882 Side 206—207 og Evaldsen, Vekselloven, Side 148 og ff. og Rasting, Den danske Veksel- og Checklovgivning, Side 128—129, den Ændring, at Provision for Fremtiden ogsaa maa betales af Acceptanten, naar Bestemmelserne i § 28, 2. Stk., kommer til Anvendelse.

Til § 29.

§ 29 gør en væsentlig Indskrænkning i den strenge Regel, som V. L.'s § 21, sidste Stk. indeholder, hvorefter der aldrig er Adgang til at udstryge, forandre eller tilbagekalde en engang paategnet Accept, jfr. Evaldsen, Vekselloven, Side 92—100. § 29 foreskriver nemlig, at Trassaten har Adgang til igen at udstryge sin Accept, saalænge han ikke har givet Vekslen fra sig. I 2. Stk. udtales ogsaa som en ny Regel, at hvis Trassaten har givet Meddelelse til Ihændehaveren eller en anden vekselforpligtet om, at han vil acceptere, er han bundet over for disse i Overensstemmelse med sin Accepts Indhold. Det Krav, de paagældende saaledes faar imod Trassaten,